

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קמ"ט ע"א

פרשת בהעלותך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְאוֹלִיף לֹון אֶרְחוּי, לְאַתְדַּבְקָא בֵּיהּ, וְלִמְיֵטֵר פְּקוּדֵי דְאוֹרֵייתָא, לְמִזְכֵּי בְּהוּ לְעִלְמָא דְאַתִּי. וְקָרִיב לְהוּ בְּשַׁעְתָּא דְנִפְקוּ מִמְצָרִים, דְּהָא כְּדִין אֲפִיק לֹון מְרֻשּׁוֹתָא אַחְרָא, וְסָלִיק לֹון לְאַתְאַחְדָּא בְּשַׁמְיָהּ, וּכְדִין אֶקְרוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי חוֹרִין מְכֻלָּא. דְּלֹא יִתְּבוּ תַּחוּת רְשׁוֹתָא אַחְרָא, וְסָלִיק לֹון לְאַחְדָּא בְּשַׁמְיָהּ, דְּסָלִיק עַל כָּלָא, דְּשָׁלִיט עַל עֲלָאִין וְתַתְּאִין.

תרגום לעברית

רְבִי אַבָּא פִּתְחָ, (תהלים פט) אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה ה' בְּאוֹר פְּנִיָּה יִהְלִכּוּן. הַפְּסוּק הַזֶּה פִּרְשׁוּהוּ, אֲבָל בָּא רָאָה, אֲשֶׁרִיֵּהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָהֶם תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלִמָּדֵם דְּרָכָיו לְהַתְדַּבֵּק בּוֹ, וְלִשְׁמֹר מִצְוֹת הַתּוֹרָה לְזִכּוֹת בָּהֶן לְעוֹלָם הַבָּא, וְקִרְבָּם בְּשַׁעְתָּא שֶׁיֵּצְאוּ מִמְצָרִים, שֶׁהָרִי אֵז הוֹצִיָּאֵם מְרֻשּׁוֹת אַחְרֵת, וְהָעֵלֶם לְהֶאֱחֹז בְּשִׁמּוֹ, וְאֵז נִקְרָאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי חוֹרִין מִהֶכָּל, שֶׁלֹּא יֵשְׁבוּ תַּחַת רְשׁוֹת אַחְרֵת, וְהָעֵלֶם לְהֶאֱחֹז בְּשִׁמּוֹ, שֶׁעוֹלָה עַל הַכָּל, שֶׁשׁוֹלֵט עַל עֲלִיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים.

ומגו רחמימותא דלהון, קרא לון (שמות ד) בני בכורי ישראל, כגוונא (דקדושה) עלאה (ועל דא). קטל (ס'א וקטל) כל בכור דלעילא ותתא, ושרא קטירין ואסירין דעלאין ותתאין, בגין לאפקא לון, ועביד לון בני חורין מכלא. ועל דא לא בעא קודשא בריך הוא, לא מלאך, ולא שרף, אלא איהו. ועוד, דהא איהו ידע לאבחנא ולמנדע כלא, ולמשרי אסירין, ולא אינון ברשותא דשליחא אחרא אלא בידיה.

תרגום לעברית

ומתוך אהבתם קרא להם (שמות ז) בני בכורי ישראל, כדגמה (של הקדשה) עליונה. (ועל זה) הרג (והרג) כל בכור שלמעלה ומטה, והתיר קשרים ואסורים של עליונים ותחתונים כדי להוציאם, ועשאם בני חורין מהכל. ועל זה לא רצה הקדוש ברוך הוא לא מלאך ולא שרף, אלא רק הוא. ועוד, שהרי הוא ידע להבחין ולדעת הכל ולהתיר אסורים, ואינם ברשות שליח אחר, אלא בידו.

טקסט הזוהר

תא חזי, בההוא ליליא דבעא קודשא בריך הוא לקטלא כל אינון בכורי כמה דאתמר, בשעתא דרמש ליליא, אתו מזמרין לזמרא קמיה, אמר לון, לאו עידן הוא דהא שירתא אחרא, מזמרין בני בארעא.

תרגום לעברית

בא ראה, באותו לילה שרצה הקדוש ברוך הוא להרג כל אותם בכורות כמו שנאמר, בשעה שירד הלילה, באו מזמרים לזמר לפניו. אמר להם, לא זמן הוא, שהרי שירה אחרת מזמרים בני בארץ.

בְּשַׁעֲתָא דְּאַתְפְּלִיג לִילְיָא, אֲתַעֲר רּוּחַ צְפוּן, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּדִין עֲבַד נּוֹקְמִין, וְיִשְׂרָאֵל עֲבַדִּין שִׁירְתָּא בְּקוּל רָם, (ס"א וישראל מזמרים ואמרין הלילא בקול רם) וְכְדִין עֲבַד לֹון בְּנֵי חוּרִין מִכְּלָא, וּמִלְּאָכִין עֲלָאִי, וְכָל מִשְׁרָיִין כְּלָהוּ, הָווּ צִיּוּתִין לְהוֹן לְקַלִּיהוֹן דִּישְׂרָאֵל. בְּתַר דְּאַתְגָּזְרוּ, רְשִׁימוּ לְבַתִּיהוֹן, מִהֵהוּא דְמָא, וּמִדְמָא דְפִסְחָא, בְּתַלְת רְשִׁימִין. (שמות יב) עַל הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת.

תרגום לעברית

בְּשַׁעֲתָא שְׁנַחֲלַק הַלִּילָה הַתְּעוֹרְרָה רּוּחַ צְפוּן, וְאֵז עָשָׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נְקֻמּוֹת, וְיִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים שִׁירָה בְּקוּל רָם, (וישראל מזמרים ואומרים הלל בקול רם) וְאֵז עָשָׂאם בְּנֵי חוּרִין מִהַכֹּל, וּמִלְּאָכִים עֲלִיוֹנִים וְכָל מַרְכְּבוֹתֵיהֶם הָיוּ מְקַשִּׁיבִים לָהֶם לְקוֹלוֹת יִשְׂרָאֵל. אַחֲר שְׁנַמּוּלוֹ, רְשִׁמוּ אֶת בְּתִיָּהֶם מֵאוֹתוֹ דָּם וּמִדָּם הַפִּסַּח בְּשִׁלְשָׁה רְשׁוּמִים: (שם יב) עַל הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת.

טקסט הזוהר

מֵאִי טַעְמָא. הָא אוֹקְמוּהָ בְּגִין דְּאִיהוּ רְשִׁימָא קְדִישָׁא, וּמַחְבֵּלָא כַּד אִיהוּ נָפִיק, וְחָמִי הֵהוּא דְמָא דְהָוָה רְשִׁים עַל הֵהוּא פִתְחָא, חָיִים עֲלִיָּהוּ דִישְׂרָאֵל, הִדָּא הוּא דְכָתִיב וּפִסַּח יְיָ עַל הַפֶּתַח וְגו'. הִכָּא אֵית לְאַסְתְּכָלָא, אִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָתִי וְקָטִיל בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם, וְלֹא שְׁלִיחַ אַחֲרָא, רְשִׁימָא דָּא דְעַל פִּתְחָא לָמָּה, וְהָא כָּלָא גְּלִי קָמִיָּה. וְתוּ, מִהוּ וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית, וְלֹא יִשְׁחִית מִכְּעִי לִיָּה.

תרגום לעברית

מָה הַטַּעַם? הֲרִי פִרְשׁוּהָ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא רִשְׁם קְדוֹשׁ, וְהַמִּשְׁחִית כְּשֶׁהוּא יוֹצֵא וְרוֹאֶה אוֹתוֹ דָּם שֶׁהָיָה רִשּׁוּם עַל אוֹתוֹ פֶּתַח, חָס עַל יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁכָתוּב וּפִסַּח ה' עַל הַפֶּתַח וְגו'. כָּאֵן יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל, אִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא וְהִרְג בְּאַרְץ מִצְרַיִם וְלֹא שְׁלִיחַ אַחֲרָא, רִשְׁם

זֶה שְׁעַל הַפֶּתַח לְשֵׁם מָה, וְהָרִי הַכֹּל גָּלוּי לְפָנָיו? וְעוֹד, מָה זֶה וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית? וְלֹא יִשְׁחִית צָרִיךְ לוֹ לְהִיּוֹת!

טקסט הזוהר

אֵלָּא וְדָאִי הָכִי הוּא, דְּכִתִּיב, (שמות יב) וַיִּי הִפָּה כָּל בְּכוֹר. וַיֵּי: הוּא וּבֵית דִּינֹו. וְהָהוּא בִּי דִינָא הָכָא אֲשֶׁתִּכַּח. (ס"א מכאן דבכלא) וּבְכָלָא בְּעֵי לְאַחְזָא עוֹבְדָא, בְּגִין לְאַשְׁתַּזְבָּא. דְּהָא כְּגוּוֹנָא דָא עַל גַּבֵּי מַדְבָּחָא, בְּגִין דְּלֹא אֲשֶׁתִּכַּח מִחֲבָלָא.

תרגום לעברית

אֵלָּא וְדָאִי כֹךְ זֶה, שְׁפָתוֹב (שם) וְה' הִפָּה כָּל בְּכוֹר. וְה' - הוּא וּבֵית דִּינֹו. וְאוֹתוֹ בֵּית דִּין כָּאן נִמְצָא. (מכאן שבכל) וּבְכָל צָרִיךְ לְהִירָאוֹת מַעֲשֶׂה כְּדִי לְהַנְצִיל, שְׁהָרִי כְּגוּן זֶה עַל הַמִּזְבֵּחַ, כְּדִי שְׁלֹא יִמָּצָא הַמִּשְׁחִית.

טקסט הזוהר

הָאִי בְּעוֹבְדָא, וּבְזִמְנָא דְּלֹא אֲצִטְרִיךְ הָאִי, כְּגוּן רֵאשׁ הַשָּׁנָה, דְּאִיְהוּ יוֹמָא דְּדִינָא, וּמֵאֲרִיְהוֹן דְּלִישָׁנָא בִּישָׁא קִיִּימִין עַלִּיְהוּ דִּישְׂרָאֵל, בְּעִינֵן מְלִין, צְלוֹתִין וּבְעוֹתִין, וּבְעִינֵן לְאַחְזָא עוֹבְדָא (ס"א ברוחא ונפשא) כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא. וְהָא אֲתִמֵּר, וּבְמָה. בְּשׁוּפֵר. (לאחזאה שופר) לְאַתְעָרָא שׁוּפֵרָא אַחְרָא. וְאַנֵּן מְפִיקִין בְּהָהוּא קָלָא, רַחֲמֵי וְדִינָא כְּחָדָא, כָּלָא כְּדָקָא יָאוֹת. כְּמָה דְּהָהוּא שׁוּפֵר עֲלָאָה, אֲפִיק קָלָא דְּאִיְהוּ כָּלָלָא כְּחָדָא. וּלְאַתְעָרָא רַחֲמֵי קְאֻזְלִינֵן, וּלְתַבְרָא מֵאֲרִיְהוֹן דְּדִינָא, דְּלֹא יִשְׁלֹטוֹן בְּהָאִי יוֹמָא. וְכֵד רַחֲמֵי מִתְעָרִין, כְּלָהוּ בּוֹצִינִין עֲלָאִין נְהָרִין מִהָאִי גִיסָא וּמִהָאִי גִיסָא. כְּדִין (משלי טז) בָּאוֹר פָּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים.

זֶה בְּמַעֲשֶׂה, וּבְזִמְנָן שֶׁלֹּא צָרִיךְ אֶת זֶה, כְּמוֹ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא יוֹם הַדִּין, וּבְעֲלֵי לְשׁוֹן הָרַע עוֹמְדִים עַל יִשְׂרָאֵל, צָרִיכִים דְּבָרִים, תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת, וּצָרִיכִים לְהִרְאוֹת מַעֲשֶׂה (בְּרוּחַ וּנְפֶשׁ) כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, וְהָרִי נִתְבָּאֵר. וּבְמָה? בְּשׁוֹפָר, (לְהִרְאוֹת שׁוֹפָר) לְעוֹרֵר שׁוֹפָר אַחֵר. וְאֵנּוּ מוֹצִיִּים בָּאוֹתוֹ קוֹל רַחֲמִים וְדִין כְּאַחַד, הַכֹּל כְּרֹאֵי. כְּמוֹ שֶׁלֹּאֹתוֹ שׁוֹפָר עֲלִיוֹן מוֹצִיא קוֹל שֶׁהוּא כָּלֵל שֶׁל אֶחָד. וְלְעוֹרֵר רַחֲמִים אֵנּוּ הוֹלְכִים, וְלִשְׁכַּח אֶת בְּעֲלֵי הַדִּין שֶׁלֹּא יִשְׁלְטוּ בַּיּוֹם הַזֶּה. וּכְשֶׁמִּתְעוֹרְרִים הַרַחֲמִים, כָּל הַמְּנוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת מְאִירוֹת מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה, וְאֵז (מִשְׁלֵי טז) בְּאוֹר פָּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים.

טקסט הזהור

תָּא חַזִּי, בְּשַׁעֲתָא דְכֻהֲנָא (רְבָא) אֲתִכּוּן לְאַדְלָקָא בּוֹצִינִין לְתַתָּא, וְהָוָה קָרִיב קְטוֹרֶת בּוֹסְמִין, בְּהִהוּא שַׁעֲתָא כְּדִין בּוֹצִינִין עֲלֵאִין נְהָרִין, וְאֲתִקְטֵר כָּלָא כְּחָדָא, וְחָדוּ וְחִדּוּתָא אֲשַׁתְכַּח בְּכֻלָּהוּ עֲלִמִין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מִשְׁלֵי כז) שָׁמֶן וּקְטוֹרֶת יִשְׁמַח לֵב, וְעַל דָּא בְּהַעֲלוּתָהּ אֶת הַנֵּרוֹת.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, בְּשַׁעֲתָא שֶׁהִכְהֵן (הַגְדוֹל) מִתְכּוּן לְהַדְלִיק נֵרוֹת לְמִטָּה וְהָיָה מִקְרִיב קְטוֹרֶת בְּשָׁמִים, בָּאוֹתָהּ שַׁעֲתָא אֵז מְנוֹרוֹת עֲלִיּוֹנוֹת מְאִירוֹת, וְנִקְשָׁר הַכֹּל כְּאַחַד, וְשִׁמְחָה וְחִדּוּהָ נִמְצָאֵת בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שֵׁם כז) שָׁמֶן וּקְטוֹרֶת יִשְׁמַח לֵב, וְעַל זֶה בְּהַעֲלוּתָהּ אֶת הַנֵּרוֹת.

טקסט הזהור

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יִצְחָק, הָווּ אֲזִלִּי בְּאוֹרְחָא, פִּגְעוּ בְּאֵינוֹן טוֹרֵי קֶרְדוּ, עַד דִּהְווּ אֲזִלִּי, זָקוּף עֵינוֹי רַבִּי אֶלְעָזָר, וְחָמִי אֵינוֹן טוֹרֵי רַמָּאִי, וְהָווּ חֲשׂוֹכִין, וְדַחֲלָן בְּדַחֲלִילוֹ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאֵינוֹן חֲבֵרִיָּא, אֵלּוּ אֲבָא הָכָא, לָא הָוָה דַּחֲלִילָנָא, אֲבָל כִּיּוֹן דַּאֲנִן תִּלְתָּא, וּמִלִּי דְאוֹרִיָּתָא בִּינָנָא, דִּינָא הָכָא לָא אֲשַׁתְכַּח.

רבי אלעזר ורבי יוסי ורבי יצחק היו הולכים בדרך. פגעו באותם הרי קרדו. עד שהיו הולכים, הרים רבי אלעזר עיניו, וראה אותם הרים רמים, והיו חשוכים, ופחדו בפחד. אמר רבי אלעזר לאותם חברים, אלו אבא כאן, לא היינו פוחדים. אבל כיון שאנו שלשה ודברי תורה בינינו, הדין כאן לא נמצא.

טקסט הזהיר

פתח רבי אלעזר ואמר, כתיב ותנח התיבה בחדש השביעי וגו', על הרי אררט וגו', כמה חביבין מלי דאורייתא, דבכל מלה ומלה, אית רזין עלאין, ואורייתא כלא, עלאה איקרי. ותנינן בתליסר מכילן דאורייתא, כל דבר שהיה בכלל, ויצא מן הכלל, ללמד, לא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כולו יצא.

תרגום לעברית

פתח רבי אלעזר ואמר, כתוב (בראשית ח) ותנח התיבה בחדש השביעי וגו', על הרי אררט וגו'. כמה חביבים דברי התורה, שבכל דבר ודבר יש סודות עליונים, והתורה כלה נקראת עליונה. ושנינו בשלש עשרה מדות של התורה: כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כולו יצא.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קמ"ט ע"ב) ♦

טקסט הזהיר

דקא אורייתא דאיהי

תרגום לעברית

שהרי התורה, שהיא כלל עליון, אף על גב שיוצא ממנה ספור אחד בעולם, ודאי לא באה להראות את אותו ספור, אלא להראות דברים עליונים וסודות עליונים. ולא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כולו יצא. משום שאותו ספור של התורה או

אותו מעשה, אף על גב שהוא יוצא מכלל התורה, לא להראות על עצמו יצא בלבד,
אלא להראות על אותו כלל עליון של התורה כלה יצא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.